

«Ἡ Ἀγνή Σουζάνα»
πού ανέβηκε στοῦ «Σαμαρτζῆ»,
παρά τῆ φιλότιμη προσπάθεια
τῶν ἐκτελεστῶν, ὑπῆρξε μιὰ ἀπο-
τυχία. Καί εἶναι παράξενο, πῶς
οἱ ἐπιχειρηματίαι, πού δέν εἶναι
νέοι στοῦ θέατρο, ανέβασαν μιὰ
ὄπερέττα, ἡ ὁποία μόλις τὸν πε-
ρασμένον μῆνα εἶχε ἀποτυχία,
στον Πειραιᾶ. Ἄς ἀφήσουμε, πού
τὸ λιμπρέτο ἔμεινε, ὅπως εἶχε
πρὸ τριακονταετίας καί τὴν κακὴ
διανομὴ τῶν ρόλων. Τὰ μόνα
φωτεινὰ σημεῖα τῆς παραστά-
σεως, ὑπῆρξαν ἡ Ὀλυμπία Ρι-
τσιάρδη, πού ἐμφανισθεῖσα στὴ
σκηνὴ ἐστάθη κυριολεκτικὰ περί-
φημη καί ὁ Πέτρος Ἐπιτροπάκης
πού μὲ τὴν γλυκεῖα φωνή του καί
τὴν κυριαρχία του στὴ σκηνὴ
προσπάθησε φιλότιμα νὰ κρατή-
σῃ ἓνα ἔργο δυστυχῶς καταδι-
κασμένο. Εὐχόμαστε τὸ δεύτερο
ἔργο τοῦ θιάσου, πού θὰ εἶναι
τὸ «Φυντανάκι» τοῦ Χόρν
ὄπερεττοποιημένο, νὰ βρῆ καλ-
λίτερη τύχη.